

2. Європейська конвенція про захист домашніх тварин від 13.11.1987р. -Рада Європи. - ратифіковано Законом № 578-VII (578-18) від 18.09.2013 р.

3. Калмиков Д. Перспективи вдосконалення кримінального законодавства в частині захисту тварин від жорстокого поводження / Д. Калмиков // Юридична Україна. – 2013. - №5. – С.100-102

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 13.08.2020, р.

5. Кримінальний кодекс України від 25.09.2020 р.

Христина Васишин

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ОСІБ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬ ЗЛОЧИНИ У БЮДЖЕТНІЙ СФЕРІ

Бюджетна сфера дедалі більше привертає увагу організованих злочинних угруповань та корумпованого чиновництва як джерело надприбутків і швидкого збагачення. Ці злочини є досить специфічними, оскільки їм притаманна не тільки стійка тенденція до збільшення кількості, а й організованість, професіоналізм та високий рівень латентності. Відтак, особи, які вчиняють злочини в бюджетній сфері, істотно відрізняються як від законослухняних громадян, так і від інших категорій злочинців.

Відповідно до кримінального законодавства суб'єктом злочинів у бюджетній сфері є службова особа з певними повноваженнями щодо бюджетних коштів. Визначальною ознакою процесу встановлення осіб, відповідальних за порушення бюджетного законодавства, є виконання функцій щодо:

- використання бюджетних коштів;
- дотримання вимог чинного бюджетного законодавства відносно пропорційного скорочення чи фінансування видатків бюджету;
- видання нормативно-правових та/або розпорядчих актів [1, 21].

Складаючи криміналістичну класифікацію суб'єктів бюджетних злочинів, слід зважати на те, що залежно від способів досягнення мети вони належать до загальної групи осіб, які беруть участь в економічній діяльності, її регулюванні. У цьому разі на дії, механізм злочину, застосування певних злочинних способів впливають:

- службове становище винного,

- його доступ до майна,
- управління ним,
- контроль над ситуацією у ході правового регулювання економічних процесів тощо.

Дійсно, механізм учинення цього виду злочинів зумовлюється об'єктивною можливістю здійснення певних дій із бюджетними коштами. Ця можливість, відповідно, залежить від службового становища конкретної особи, обсягу та характеру її повноважень.

Також суб'єктам зазначених злочинів притаманні такі риси:

- переважно ґрунтовне знання законодавства у сфері регулювання бюджетних відносин і підпорядкування своїм злочинним бажанням досягнень економічного лібералізму;

- схильність до поєднання законних і протиправних методів та способів керівництва під час реалізації власних посадових обов'язків;

- цільова життєва установка на отримання багатства і влади за будь-яку ціну, незважаючи на способи;

- підвищені життєві (матеріальні) стандарти;

- наявність атрибутів зовнішньої респектабельності й доброчесності, які створюють сприятливе враження і формально мають на увазі законослухняність, а також передбачають високий статус суб'єкта, його приналежність до елітного соціального прошарку суспільства;

- наявність у гіпертрофованій формі специфічних іманентних особових якостей – енергійності, значної зарозумілості, самовпевненості (за відсутності або наявності мінімальних сумнівів у досягненні поставлених цілей), твердого прагнення до влади, цинізму відносно інших людей тощо [2].

Найбільш важливими соціальними показниками особи, яка вчиняє злочини в бюджетній сфері, є стать, вік, освіта, рід занять, громадянство й місце проживання. В оперативно-розшуковій статистиці давно відомо, що злочинність чоловіків у 8–10 разів перевищує злочинність жіночої частини населення. У контексті зазначеного складу злочину така пропозиція переважно залишиться сталою з урахуванням співвідношення кількості чоловіків-керівників і жінок-керівників. Поширеною є позиція, що освіта є важливим чинником формування особистості, оскільки позитивно впливає на її життєву позицію, зменшуючи схильність до антигромадської поведінки. Для нецільового витрачання бюджетних коштів це, очевидно, суттєвого значення не має, оскільки такі злочини, як правило, вчиняються особами з вищою освітою. За соціальним

становищем це – керівники, особи, які мають відносно високі статусні позиції й добре матеріальне забезпечення [1].

Отже, особи, які вчиняють злочини у бюджетній сфері, характеризуються високим інтелектуальним рівнем, цілеспрямованістю, високим становищем у суспільстві, цинічністю у своїх протиправних діяннях, що зумовлює високий рівень латентності злочинів у бюджетній сфері та труднощі в досягненні справедливого судового вирішення справи.

Перелік використаних джерел

1. Організація роботи підрозділів ДСБЕЗ МВС України з виявлення злочинів та інших правопорушень, що вчиняються у процесі проведення державних закупівель товарів, робіт та послуг (зокрема лікарських засобів та медичного обладнання) : метод. рекомендації / Сахарова О. Б., Близнюк І. Л., Собур С. В. та ін. Київ : Держ. наук.-дослід. ін-т МВС України, 2010. 74 с.

2. Василевич Я. В. Характеристика осіб, які вчиняють злочини в бюджетній сфері. *Юридичний часопис національної академії внутрішніх справ*. 2016, № 1 (11). С. 84-95.

Олена Венгер

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

Інна Зайцева-Калаур

*доцент кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

ЗАХИСТ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ В СУДОВОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Сьогодні в нашій державі питання захисту комерційної таємниці регулюються нормативно-правовими актами, що належать до різних галузей права та визначають здебільшого лише загальні засади правового регулювання таких відносин. Для визначення правового режиму охорони та захисту комерційної таємниці необхідно звертатись до окремих положень Конституції України, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України, Законів України «Про зовнішньоекономічну діяльність»,